

ken Dag der i saa Henseende vilde blive valgt fra dansk Side. Jeg vil i den Anledning gerne minde om, at man straks fremhævede fra dansk Side, at man vilde vælge denne Dag til Skæringsdag, og den 15. Juni 1920 vil altsaa være og blive den officielle Genforeningsdag.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser skal jeg nævne, at Indenrigsministeren efter § 1 bemyndiges til at foranledige, at der optages Registere over de Personer, der opfylder de i denne Paragrafs 1ste Stykke fastsatte Betingelser med Hensyn til Bosættelse. Det er medtaget i Forslaget efter et ganske særligt Ønske fra sønderjydske Side, idet man med Rette, synes det mig, gør gældende, at medens man nu ikke vil have særlig Vanskelighed ved at præstere de Bevisligheder, man skal have med Hensyn til Bosættelse, kunde man faa det senere, og det vil derfor være heldigt at have et Register til Brug herfor. Det er da Tanken, eventuelt efter at Mandtal over den sønderjydske Befolkning er optaget, at lade udfærdige et saadant Register og lade det fremlægge til Eftersyn i hver Kommune. Af andre Bestemmelser skal jeg fremhæve, at man har anset det for rigtigt udtrykkelig at fastsætte, at Følgen af tysk Statsborgerrets Erhvervelse ved Option er den, at den i Henhold til Lovforslagets førstnævnte Bestemmelser erhvervede Indfødsret fortabes. Det er ikke absolut nødvendigt at sætte det ind i Lovforslaget, da det følger af de almindelige Regler paa dette Omraade, men det vil dog være naturligt i en Lov af denne Karakter at fremhæve det. I § 3 findes en Bestemmelse om, at medens det er den almindelige Regel, at man i Løbet af de efter Optionserklæringen følgende 12 Maaneder skal tage Bopæl i Danmark, hvis man operer for Danmark, kan Kravet om Bosættelse i Danmark for Optanter, der ikke er bosatte i Tyskland, dog frafalde af Indenrigsministeriet, forsaavidt de paagældende ikke er i Besiddelse af Statsborgerret i den Stat, hvor de har Bopæl, idet det maa være overladt den danske Stat selv at fastsætte de Vilkaar, paa hvilke de i Udlandet, bortset fra Tyskland, bosatte Optanter kan optere for Danmark. Og medens den almindelige Regel maa være, at den vedkommende skal flytte sin Bopæl til Danmark, vil der efter Lovforslaget være en Mulighed for at frafalde dette Krav, naar det kan godtgøres, at Optanten ikke ved at forblive boende i den fremmede Stat vil erhverve dobbelt Statsbor-

gerskab. Dispensation vil altsaa kunne gives. I øvrigt skal jeg med Hensyn til Enkelthederne henvise til Lovforslagets Bemærkninger.

Jeg vil varmt anbefale, at dette Lovforslag bliver gjort til Genstand for en hurtig Behandling paa Rigsdagen. Af mange Grunde, ogsaa af Hensyn til de efter Grundlovens Vedtagelse følgende Valg, vilde det være heldigt, om denne Sag kunde forlade Rigsdagen saa snart som muligt.

Det andet Lovforslag, som jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, er *Forslag til midlertidig Lov om Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning*. Dette Lovforslags Indhold vil være kendt for ærede Medlemmer, naar jeg siger, at det angaar Forskellsskatten. Man har anset det for rigtigst at almindeliggøre de kendte Regler for Aaret 1920—21. Jeg skal særlig henvise til, at man jo paaligner Fraflyttere Forskellsskat, og der synes da at være saa meget mere Grund til at opretholde den Lovbestemmelse, her er Tale om, for Skatteaaret 1920—21. Jeg skal ogsaa anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil ligeledes blive omdelt.

Jeg skal derefter anmode anden Næstformand om at overtage Formandspladsen.

Anden Næstformand (Piper): Ordføreren for Udvalget for Valgs Prøvelse har Ordet.

Ordføreren (Billow): Udvalget er nu i Stand til at fremkomme med Indstilling med Hensyn til Thomas Larsens Valg. Denne Indstilling er enstemmig og gaar ud paa, at det høje Ting godkender Valget af Thomas Larsen som Medlem af Landstinget. Udvalget har ikke truffet sin Bestemmelse paa Grundlag af de lignende Afgørelser, der tidligere er truffet i det høje Ting, men bygger derimod paa en selvstændig Undersøgelse af de paa dette Omraade gældende Bestemmelser, idet disse adskiller sig fra de Bestemmelser, der tidligere har været gældende i saa Henseende. I Grundloven af 28. Juli 1866 var Bestemmelsen om Valgbarhed til Landstinget i § 38 denne: „Valgbar til Landstinget er enhver, der er valgbar til Folketinget, naar han det sidste Aar har haft Bopæl i Valgkredsen“. Dér er altsaa